

[Niels Frederiksen.]

Landstinget ikke forstaa Valgets Tale. Det er mit Haab, at dette vil ske, og jeg kan ikke se rettere end, at Landstingets Flertal staa overfor den Tilstand, at hvis det ikke forstaa Tiden og Landstingets Stilling forfatningsmæssig, kan det meget let føre Parlamentarismen i Danmark til Forfald. Hvis det skal være nødvendigt Gang paa Gang med kortere eller længere Mellemrum for den Regering, der har et parlamentarisk Flertal i Folketinget, at gaa ud til Folketingsvælgerne for at faa deres Mening tilkendegivet overfor et modvilligt Flertal i Landstinget, da vil det medføre Tilstande for vort Folkestyre, der efter min Mening enten bringer Landstingets Indflydelse til Forfald eller Parlamentarismen til Ophør.

Hvis Landstinget ikke forstaa Parlamentarismen under vore Forhold saaledes, at naar den siddende Regering har et Flertal i Folketinget og blandt Landets Vælgere, bør den ikke alene have Førerskabet, men har ogsaa Ret til at blive hørt, da har Landstinget misforstaaet sin Stilling indenfor dansk Forfatning. Med disse Bemærkninger mener jeg ikke, at den siddende Regering ikke har Pligt til at forhandle med Landstinget og med Landstingets Flertal og ogsaa tage Hensyn til dette. Men naar Landstingets Flertal benytter sin Magt til at gennemtrumfe sin Villie i et Spørgsmaal, hvor alle Forhandlingsmuligheder er bristede, er det efter min Mening at misforstaa den parlamentariske Stilling og den Tale, Valget har ført.

I den kommende Tid vil efter al Sandsynlighed den høje Regering komme til at forhandle om mange Forhold, som vi i det politiske Arbejde i Danmark ikke har kendt til at lovgive om. Tiden og Forholdene medfører, at vi sandsynligvis kommer til at lovgive paa mange Omraader og i Former, som de ekstraordinære Forhold nødvendiggør. Det er mit Haab, at de Forhandlinger, der nu føres i England, og de Forhandlinger, vi i Fremtiden kommer til at føre med andre Lande, der er Aftagere af danske Eksportartikler, maa føre til et saadant Resultat, at den danske Eksportindustri og det danske Erhvervsliv i det store og hele kommer ud for saa smaa Indskrænkninger som muligt. Men efter alt at dømme vil de Forhandlinger, der forestaar paa mange Omraader, medføre, at dansk Produktionsvirksomhed kommer til at omlægges, at danske Erhvervsforhold maa omformes i en saadan Grad, at det ikke kan ske, medmindre Lovgivningsmagten yder sin Støtte.

Det er meget sandsynligt, at vi fremtidig vil komme til at lovgive paa Omraader, som vi under normale Forhold overhovedet ikke havde tænkt at lovgive paa, og det er da mit Haab, at Landstingets Flertal maa forstaa Tidens Krav, forstaa, at det under en Situation som den, der tegner sig, maa være den parlamentariske Regering, der har Førerskabet og Ansvaret for den Lovgivningsindsats, den agter at gøre til Landets Bedste, og at det da er Landstingsflertallets Pligt at være lydør for, hvad der kræves.

Med Hensyn til den Lovgivning, man kan forvente i den nu forestaaende Samling, foreligger der en Række Forslag fra Regeringen som Udtryk for, at Regeringen sætter ind paa dette og hint Omraade for at skabe Beskæftigelse, bringe Liv i Omsætningen og prøve paa at afværge de Vanskeligheder, der truer. Den Tale, som det ærede Medlem Hr. Krag holdt, var en Kæde af kritiske Bemærkninger angaaende de af Regeringen fremsatte Lovforslag. Hele den Retningslinie, som disse Lovforslag angiver, blev af det ærede Medlem kritiseret, han fremdrog alle de Vanskeligheder, der vilde møde denne Lovgivning paa dens Vej, og ingen kan jo nægte, at skal man lovgive paa de Omraader, her er foreslaaet, og med den Rækkevidde, Lovforslagene har, saa kommer man ud for Vanskeligheder, hvis man lægger den sædvanlige Bedømmelse af Forholdene til Grund for sin Politik. Der er ingen Tvivl om, at man paa mange Omraader kommer til at revidere sin Opfattelse. Tiden er saa ejendommelig og vanskelig, at hvis man overhovedet vil deltage i den Lovgivning, Tiden kræver, kommer man til at revidere sin Opfattelse paa mange Omraader.

Der tales saa meget om, at Landbrugets Rentabilitet maa være Maalet, at Erhvervslivets Igangsettelse maa være Hensigten med den Lovgivning, man sætter ind for, og det er rigtigt. Men skal man overhovedet gennem en Lovgivning naa et Skridt frem mod dette Maal, er der meget der tyder paa, at denne Lovgivning maa være mere kraftig, mere effektiv, paa mange Maader usædvanlig. Hele den Situation, der forestaar, kræver en Lovgivning, der paa mange Maader maa se bort fra det sædvanlige økonomiske Grundlag.

Det ærede Medlem Hr. Krag kritiserede meget stærkt den Bebudelse af Igangsettelse af Arbejder, som Regeringen har antydnet at ville sætte ind for, og jeg for mit Vedkommende skal villigt erkende, at der møder man betydelige Vanskeligheder, at dette